STUDIO Xplo

Expositie Het proces
22 mei t/m 22 juli 2022

E X P O S A N T E N

Guus Norden - Rianne van Gorp - Vera Brons
Ariën Akkermans - Margot Krook - Jofke van Loon
Bob van der Velden - Jeffrey Janssen - Laura Klijn
Bastiaan Hindriks - Elize Jorritsma - Marijke van Doesburg

Info: www.StudioXplo.nl/agenda - 06-3982 6286
Studio Xplo galerie - Gershwinstraat 10, Tilburg

I N L E I D I N G
P r o c e s m a t i g w e r k e n

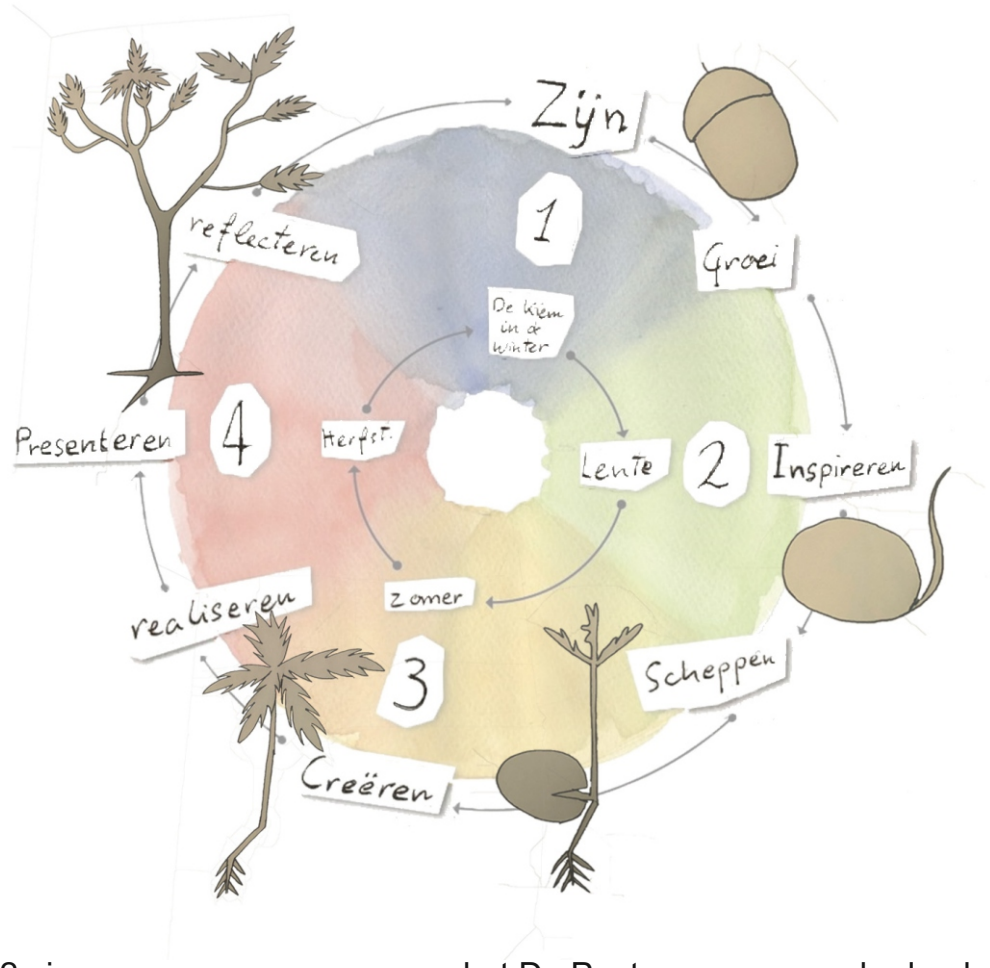

20 februari 2022 ging een groep mensen naar het De Pont museum voor hedendaagse kunst in Tilburg. Naar aanleiding van dat bezoek zijn belangstellenden procesmatig aan de slag gegaan met eigen werk maken, geïnspireerd op het museumbezoek.
De uitdaging was om onderzoek te doen, experimenteel te werk te gaan en niet (te snel) naar een eindresultaat toe te werken. Op de rem dus en vooral verslagleggen van waarnemingen en ontdekkingen. Met de geruststellende boodschap: het hoeft niet af te zijn.

Uiteindelijk hebben de deelnemers enorme persoonlijke processen onder de loep gelegd. Hun procesboeken en een greep uit hun experimenten deelden zij van 22 mei t/m 22 juni 2022 tijdens een expositie in de galerie van Studio Xplo.
Gedurende het project waren er twee avonden waarop de deelnemers hun processen met elkaar deelden. Één-voor-één lichtten zij hun beeldende dagboeken toe aan elkaar. Dit was zo ontzettend bijzonder dat Jofke besloot om dit project herhaaldelijk te laten plaatsvinden.

In dit boekje kun je de motivaties en ervaringen lezen van de deelnemers aan het project.

Wil je kijken of je kunt aansluiten bij het huidige of aankomende project?
Kijk dan in de agenda op www.StudioXplo.nl.
Ook vind je daar informatie over de lopende en komende exposities.

E X P O S A N T
- J o f k e v a n L o o n -

Bezig zijn zonder het resultaat in de hand te hebben. Op creatief vlak lukt me dat aardig.
Op andere vlakken vind ik het vaak nog moeilijk loslaten. Ik heb dit project gebruikt om mijn persoonlijke zoektocht onder de loep te leggen. Zolang ik me kan herinneren ben ik namelijk op zoek naar antwoorden, naar bevestiging, naar erkenning, naar contact, naar liefde.

Tijdens de tussentijdse evaluatieavond van dit project was mijn conclusie dat alle deelnemers in essentie met hetzelfde bezig waren: we waren allemaal op zoek naar onszelf. Ik zag en hoorde allemaal bijzonder verhalen van mooie mensen, die zich open en kwetsbaar opstelden. Mensen die zichzelf lieten zien en horen. Het raakte me.
Dit project gaat over het proces aangaan en paradoxaal genoeg voelde ik ineens: 'Wat een mooie mensen! Stop maar met zoeken. We zijn er al.'

Ik heb in maart 2022 het boekje 'Bewust en positief je doelen bereiken' uitgegeven en nu heb ik geen doelen meer, haha.
Ik ben goed zoals ik ben. Alles is goed zoals het is. Ik hoef niets te veranderen. Ik hoef niets te bereiken. Ik hoef niets te bewijzen. Ik hoef niet meer naar liefde te zoeken, want ik bén liefde. Alles wat ik voel ben ik, helemaal compleet. Verbonden met mezelf en met de mensen op mijn pad.
Met de spiegel in deze expositie nodig ik je uit om eens goed naar jezelf te kijken en wellicht (een momentje van) berusting te vinden door stil te staan bij de tekst die erin gegraveerd is.
Want: ook jij bent helemaal goed zoals je bent! Liefs,

Jofke

E X P O S A N T
- L a u r a K l i j n -

Voor mijn examen heb ik meegedaan met het project procesmatig werken. In plaats van naar De Pont gaan, heb ik een kunstenaar uit het Van Abbemuseum gekozen, namelijk Wifredo Lam. Zijn stijl deed me een beetje ongemakkelijk voelen en ziet er redelijk verontrustend uit. Dit soort stijlen spreken mij wel heel erg aan. Eigenlijk was het eerste waar ik aan dacht een indoor speelparadijs met overal matten en ballenbakken, dus ben ik dat thema gaan onderzoeken. Dit is uiteindelijk het thema waar ik ook mee doorgegaan ben. Ik wilde het ongemakkelijke gevoel doorvoeren in mijn uitwerking.
Ik wilde niet alleen een omgeving, maar ook karakters die wat extra context gaven aan mijn project.
Dit was meer een storytelling oefening. Uiteindelijk ben ik tevreden met wat het geworden is.

Laura

Via de volgende link kun je mijn handleiding bekijken over procesmatig werken: Laura's handleiding

E X P O S A N T
- J e ff r e y J a n s s e n -

Bij Studio Xplo laat ik mijn inspiratie uitgaan naar het autismespectrumstoornis (ASS). Waarbij voor mij knelpunten zitten en de positieve dingen ervan.

Dit project is voor mij aanleiding om meer met mezelf in contact te komen door de verschillende thema's te verbeelden. Daarbij vind ik het belangrijk om anderen meer te vertellen over wat autisme inhoudt (voor mij). Bij ASS wordt informatie in de hersenen anders verwerkt dan bij de meeste mensen. Het gedrag en de omgang met andere mensen is daardoor vaak anders. Het is fijn als we elkaar beter begrijpen.
Ik kan bijvoorbeeld last hebben van prikkels waar ik sneller moe van wordt, dan een gemiddeld mens. Maar er zijn ook voordelen. Ik begeleid nu bijvoorbeeld een andere man bij Studio Xplo die ook een vorm van autisme heeft. Dat gaat heel goed, omdat ik hem begrijp en goed contact kan maken met hem. De man wordt rustiger van mijn aanwezigheid en we hebben een fijne klik. Het lukt ook om hem in kleine stapjes nieuwe dingen uit te laten proberen. Zo kan ik mijn ervaringen en belevingswereld inzetten om anderen te helpen. En dan wil ik graag meer gaan doen. Bij het GGZ help ik bijvoorbeeld cliënten tijdens het bloemschikken. Dat vind ik eerlijk gezegd nog leuker dan het bloemschikken zelf.

Ik heb veel schetsen gemaakt rondom dit thema en uiteindelijk een schilderij gemaakt van het uit elkaar spatten van mijn hoofd -zoals dat soms kan voelen. De schetsen en dat schilderij kun je bij deze expositie zien. Ondertussen ben ik bezig met een website; en blog met korte teksten, tekeningen en schilderijen. Als je een mailtje wilt ontvangen zodra mijn website online is, geef dat dan door via info@studioxplo.nl

Jeffrey

E X P O S A N T
- G u u s N o r d e n -

De schreeuw om aandacht

Ik ben anders
Ik ben anders
Soms voelt het fijn om anders te zijn
Soms voelt het niet oké om anders te zijn

Drukkende buitenwereld
Chaotische binnenwereld
Machteloosheid
Pijn
Schreeuwend om aandacht

Guus

E X P O S A N T
- Rianne van Gorp -

Ik ben verzot op die boekjes, die procesboekjes bij afstudeerprojecten van studenten kunstacademie.
Het is het eerste waar ik naar kijk, in snuffel en me vergaap aan opzet, berekeningen, tekeningetjes, lapjes, kleurtjes, het kan niet op.
Wil ik ook. Wil ik ook kunnen als ondersteuning van 'in proces zijn' met iets, met het uitwerken van een idee als het dát idee gaat zijn of anders een andere bocht om.
Gaandeweg de jaren leerde ik me aan om een idee niet in 1 keer uit te werken en creërend van verschillende kanten te benaderen.
Meerdere opzetjes te maken, in aanloop naar wat het uiteindelijk kan gaan worden en niet gelijk tot 1 resultaat te komen.
Tekenen, schilderen, schrijven …
Met schrijven dus taal werk ik snel, nodig is om in stemming en sfeer te zijn en dan binnen een uur na 'woordgeneuzel in de goede zin van het woord' de tekst te hebben staan.
Grappig, tekenen en schilderen moeten over, schrijven.tekst.taal wordt kwiek herzien met de tekstverwerker.

Het was zoeken naar een procesonderwerp en 'ik keek met plezier mee want in proces' naar de wirwar aan gedachten en gevoelens, ze op te merken, serieus te krijgen en te nemen.
Het danste, sprong, hupste en kwam uiteindelijk op stoom.
Het noteren van die wirwar in het boekje hielp om het spoor te pakken te krijgen.

Om je een idee te geven:
In april met pensioen en ik wil leren klussen en creatief met naaimachine omgaan.
En toen werd het: ik wil thuiskomen en ontspullen en ontschermen, ont-bijten, contactloos en Zelf, gans op mezelf in eigen huis zijn voor een tijd.
Hellup, niets van buiten erbij, geen nieuwe dingen. Komt het procesmatig creëren te vroeg?
Wacht, eindelijk gelegenheid om een tijd in retraite te gaan, gewoon thuis.
Nu sta ik er mee in de startblokken, half mei zit ik er nog in. En daar gaat mijn proces over.

Rianne

E X P O S A N T
- Vera Brons -

Met de wereld als spiegel zet je een intentie van goud.

Intentie om te kunnen leven met de roep van vogels,
het gezoem van bijen,
het geblaat van schapen.

Te kunnen voeden met producten uit de natuur, water om te drinken.

Veilig een huis; land waar we met elkaar het verschil maken.

Het verschil om te leven in vrede en niet in dualiteit met de ander.

Vera

E X P O S A N T
- Ariën Akkermans -

Procesmatig werken bij/met Jofke.

Waarom in proces gaan, mezelf vragen stellen, ja en dan.
Na de eerste ontmoeting kreeg ik mee, HET HOEFT NIET AF.
Zoveel tijd en ruimte gevend. Het doel is ver weg.
Uit mijn comfortzone, ik knip plak en schrijf in mijn procesboek.

Na een samenkomst van delen met anderen voelt het goed.
Inspiratie in het hoofd, ideeën om uit te voeren, het mag minder.
Wat wil ik laten zien?
Ouder worden is prima.
Mijn proces om dat een plaats te geven.
Stil te staan, aandacht te geven, geraakt te worden.

Dank je wel Jofke.

Ariën

E X P O S A N T
- M a r g o t K r o o k -

Bij mijn verhuizing naar veel minder m2 realiseerde ik me dat mijn teken/schilderhobby me veel heeft opgeleverd, maar dat de producten al heel lang dezelfde stijl vertonen.
In Jofke's uitnodiging voor deze cursus zag ik een mogelijkheid tot vernieuwing.
En dat is uitgekomen.

Alleen zet ik nu bijna niets meer op papier.

Is dat negatief? Het bezorgt me in ieder geval een hele nieuwe ervaring en laat een andere stijl zien. En daar was ik op uit!

Margot

E X P O S A N T
- B o b v a n d e r V e l d e n -

Ik heb mezelf meteen opgegeven om twee redenen: buiten mijn comfort zone te treden zodat er andere resultaten komen dan wat ik al had en bekend mee was. De andere reden om de stagiaires te ondersteunen die *het project proces matig werken* onder de aandacht brachten. Ik vond dat belangrijk, omdat zij net als ik bij Jofke kwamen om te leren. Door het mee doen aan *het project proces matig* werken heb ik veel geleerd over thema's; wat je ook kiest het blijft gaan om scoren. De weg er naartoe of liever gezegd: op de weg vanaf Jofke naar huis bedacht ik mijn moodboard, daarop volgend een gedachtenschets en een soort gedicht veelal op luchtige momenten. Na het uitje in de pont met als inspiratiebron Kala Walker bedacht ik de volgende twee schilderijen waaraan ik nog tot op heden voldoende werk heb heel leuk om het nu al te mogen delen in dit proces van creëren. Hopelijk vinden jullie het ook de moeite waard. Ik heb er veel van geleerd schilderen is leuk voor de ontspanning.

Bob

E X P O S A N T
- B a s t i a a n H i n d r i k s -

Moet het nu gebeuren?

Museum De Pont, dat was een mooie ervaring. Het verhaal van Kara Walker, een Afro Amerikaanse kunstenares intrigeerde mij. Niet enkel in positieve zin, want ik had ook het idee, dat door haar bijna doorwrongen statement, zij het stigma van het verschil tussen rassen juist uitdiepte, dat het me haast zeer deed. Ik schaamde me, werd er boos en zelfs verdrietig van. Voor mij lijkt dat dit statement een soort roeping om haar talent betekenis te geven en het verschil te maken, in een wereld waar het nog steeds uitmaakt welke huidskleur, religie of naam je draagt. Pijnlijk mooi.

In mijn proces voelde ik in het begin heel sterk dat dit nu ook moest gebeuren. Ik moest een statement maken, dat ik op een dusdanige manier mensen zou wakker maken. Zo begon ik mijn proces met het bewerken van een door de storm omgewaaid stuk eikenboom: ontschorsen, beitelen, schuren, met een lammelslijptol en een houten hamer. Maar ik bleef steken. Het voelde te geforceerd.
Een paar dagen later kreeg ik een opdracht van Jofke; uit één lijn, zonder je gereedschap van het papier te halen en niet op je papier te kijken te proberen te tekenen wat je ziet om erachter te komen wat loslaten van gewoonten moeilijk kan zijn!

Loslaten, vallen, weer opstaan... mijn leven kent niet anders, het is haast een gewoonte geworden te blijven zoeken, te vallen, op te staan en mijn pad te volgen. Jofke leert me in zekere maten, het loslaten van gewoonten door mij nieuwe dingen te laten doen. Zo krijgt mijn proces opeens een verrassende wending, want ik sta nu naast een vrouw die ik ooit moest loslaten, die een andere weg insloeg, daar waar ik ook mijn pad verder liep. Juist door angsten, gevallen, dikwijls, gemis, schaamte, ongezonde genoegens en gewoonten.
Daar waar ik geneigd was op te geven, bleef gelukkig het kaarsje van de hoop branden.
Ondanks een chronische aandoening (EDS) waardoor ze dikwijls gebruik moet maken van een elektrische rolstoel, geeft zij niet op. Ondanks het moeizame pad dat ze moet wandelen wil ze overleven in deze wereld waar stigmatisering de boventoon voert.

Dus zo werd er toch het statement geboren, het statement van niet opgeven en het statement dat liefde alles overwint.
Dus op de vraag: 'Moet het nu gebeuren?' zeg ik: 'Laat los'

Bastiaan

E X P O S A N T
- Elize Jorritsma -

Ik mag sinds een maand of 7 bij Studio Xplo creatief uitspatten.
Het is nieuw voor mij. Een ontdekkingstocht.
Nieuwe technieken. Nieuwe materialen. Nieuwe ideeën en vooral nieuw bewegen.
Je doet alles vanuit je lijf in samenwerking met je hoofd.

Ik was bezig vanuit mijn eigen werk en ideeën rondom Rembrandt. Clair Obscuur.
Dat was hartstikke procesmatig,
dus ben ik aangesloten bij het groepje rondom procesmatig werken.
En zo kan ik heerlijk verder associëren. Zo komt alles vanuit mijzelf.
Jofke helpt met de technieken leren.

Het geeft mij zelfstandigheid en vrijheid in denken.

Elize

E X P O S A N T
- Marijke van Doesburg -

Toen ik hoorde over het project procesmatig werken was ik gelijk enthousiast. Ik ben een van nature erg creatief persoon, de afgelopen jaren was ik dat creatieve deel van mezelf behoorlijk kwijt geraakt. Ik was al een tijd behoorlijk zoekende. Het project gaf eigenlijk een concrete vorm aan mijn proces.
Ik liet me inspireren tijdens het bezoek aan het museum door tegenstellingen.
Kreeg een duwtje van Jofke. En daar begon het…

Ik merk dat dit proces mijn creativiteit weer aanwakkert, dat ik me meer kan uitten in een creatief werk. Zonder enorme lat. Werken zonder duidelijke kaders, zonder een duidelijk einddoel.
Het proces als resultaat.

Marijke